

Usædelighed. Noget lignende ville de Herrer indføre her i mindre Stil. Naar en gift Kone har Særformue og en Renteindtægt, hvoraf hun svarer Skat, eller naar hun har en egen Bedrift — hun kan f. Eks. være Jordemoder eller have en Modehandel osv. — og hun sidder der og yder maaske det største Bidrag til hele Familiens Underhold, saa siger man til hende: Da du var ugift, havde du Valgret, men nu har du giftet dig med en Jordemodermand, og nu er det ham, der skal have Valgretten, og du faar slet ingen Valgret. Saadanne Tilfælde, at en gift Kone har en virkelig selvstændig Virksomhed, en selvstændig Indtægt, som hun svarer Skat af, ere vistnok mere hyppige end det, som den ærede Ordfører fremhævede, og som jo vel kan tænkes, nemlig at Manden for at skaffe sig og sin Hustru to Stemmer sætter en Kapital ind i Overformynderiet for Konen, som hun selv skal svare Skat af. Dens Slags Transaktioner tror jeg ikke, man behøver at frygte for skulle finde Sted, og om saa var, var Ulykken ikke saa stor. — Hvis man vilde sige, at det stemmer ikke med Ægteskabets Karakter, at baade Manden og Konen gaa hen og stemme paa Borgerrepræsentanter, i den Sag skal en være raadende, og det maa være Manden, at det vilde være forfærdeligt, hvis Konen skulde gaa hen og stemme paa en anden Liste end Manden, at det vilde vække Ufred i Familien osv., saa svarer jeg, at der er saamænd mange Tilfælde, hvor Mand og Kone kunne have forskellige Meninger og dog leve lykkeligt sammen, for ikke at tale om de Tilfælde, hvor de leve ulykkeligt, men der kan i alt Fald være meget god Harmoni mellem Ægtefæller, selv om de have forskellige Anskuelser med Hensyn til et saadant underordnet Punkt, som hvem der skal være Rigsdagsmand eller Borgerrepræsentant. Man tillader jo fra kirkelig Side, baade fra protestantisk og katolsk Side, at Ægtefæller have forskellig Religion, hvad der griber ganske anderledes ind i Ægteskabet, navnlig med Hensyn til Børnenes Opdragelse. Man kunde vel sige, at det strider mod Ægteskabets etiske Karakter, at Ægtefællerne have forskellig Religion, men det kan ikke stride mod Ægteskabets etiske Karakter, at Konen har Lov til ved Valget til Borgerrepræsentanter at stemme paa sin egen Liste. Jeg skal erklære, at jeg kan ikke gaa med til de Herrer's Ændringsforslag, fordi jeg synes, at det er principstridigt, men jeg skal selvfølgelig ikke græde, naar

vi blot kunne faa de andre Kvinder førte igennem; vi blive saa nok enige om det Punkt.

Det samme siger jeg med Hensyn til Valgbarheden. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor en fornuftig, veltalende Kvinde, der har de fornødne Kundskaber, ikke skulde kunne sidde sammen med Mænd i en anstændig Forsamling, og det er jo dog Borgerrepræsentationen. Jeg er vis paa, at hun godt kunde sidde her inde i Landstinget. Jeg tror ikke, at det vilde nedbryde den moralske Tone, men at den snarere vilde blive hævet. Jeg tror ikke, at Kvinder vilde befinde sig ilde i Landstinget, og jeg mener, at vore Raadslagninger maaske vilde vinde overmaade meget, naar de kom herind, thi der er mange Spørgsmaal, som Kvinder have bedre Evne til at skønne om end Mænd, f. Eks. med Hensyn til Skolevæsenet og Børneopdragelse. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, at her var kyndige Kvinder til at supplere vore undertiden mangelfulde Kundskaber. Naar det gælder om Landstinget, hvor meget mere maa det da ikke gælde om Borgerrepræsentationen. Borgerrepræsentationen skal nok føre sig ordentlig op. Jeg husker fra gamle Dage, naar der var Debat i Studenterforeningen paa Generalforsamlinger, om hvor vidt kvindelige Studenter skulde admittes, saa blev det sagt, at det vilde lægge Baand paa de mandlige Studenter, saa skulde de føre sig ordentlig op. Ja selvfølgelig skulde de det, men det var jo blot en Gevinst, og den Betragtning gælder ikke blot Studenterforeningen, men den gælder alle Forsamlinger, baade Landstinget, Folketinget og Borgerrepræsentationen.

Jeg betragter imidlertid dette Spørgsmaal mere som en teoretisk Betragtning, og jeg tillægger den ikke synderlig stor praktisk Betydning ved Behandlingen af dette Lovforslag. Der er derimod det Spørgsmaal, som kommer frem ved Fler-tallets Ændringsforslag Nr. 5 og 6, at det kun vil have Valg hvert 3dje Aar, medens Lovforslaget har Valg hvert andet Aar. Til Begrundelse deraf har den ærede Ordfører anført, og det staar ogsaa i Betænkningen, at dette at have Valg hvert andet Aar ikke er heldigt, thi det vil medføre Uro. Jeg vil gøre opmærksom paa, at vi have jo her i Kjøbenhavn haft Valg hvert Aar. Fra Marts Maaned vækkes der en Interesse for Borgerrepræsentationen og for kommunale Sager, og der afholdes Valgmøder, hvor kyndige Mænd, vordende Borgerrepræsentanter — ogsaa de afgaa-